

Σειρά ποντιακῶν λαογραφικῶν ἐκπομπῶν τοῦ Συλλόγου "Φάρος Ποντίων" από τὸν ραδ.σταθ.Μακεδονίας Ε.Ι.Ρ.

Εκπομπή Ι7η Ι7-Ι-Ι970

... Σ H M A (μέ λύρα)

Ποντιακοί άντελαλοι.-Λαογραφική έκπουμπή του Σταλλόγου "Φάρος Ποντίων".-Κείμενο μαζί έπιμέλεια Στάθη Εύσταθιάδη.-

• σέ μακρόσυρτο ήχο, ηουδούνια ηλπ. •

·Αντίλαλοι...·& να μησεις... νοσφαλγίες... καημοί ...

• • • • σέ γιοργό ρυθμό, ήρωανδ • • • •

Αθάνατοι ποντιακοὶ θρῦλοι καὶ παραδόσεις

το σημα σβήνει

0.- Έναν αφιερωμένη στήν ιωμόπολη "Ιμερα τοῦ Πόντου" ή σημερινή μας έκπομπή. Συγχρόνως και το παλαιότερο τό ιάτρα σύνει πολύ γλυκό." ■

• λύρα σε υπόδικουση •

Στήν πλαγιά του βουνού τά κάτασπρα σπίτια σου "Ιμερα. Καὶ πάνω στήν κορυφή του, τδ μονα⁶τήρι τοῦ 'Αἴ-Γιάννη. Φρουρός ἀκοίμητος καὶ προστάτης τῶν 'Ιμεραίων ἀπὸ τά χρόνια τά παλιά. Κατάντιμος σου "Ιμερα, δὲ Καστρόλιθος, βουνό πανύφηλο, διηγόταν τήν Ιστορία καὶ τούς θρύλους σου. Τώρα θρηνεῖ τήν έρημιά σου.

Χαρά Θεοῦ ή ιαταπάσινη φύση, μέ τδ ἄρωμα τῶν ἀμάραντων λουλουδιῶν. Μέ τόν ἀντίτιλαλο τῆς ἀθάνατης λύρας τοῦ ἀλησμόνητου Σαββέλη.

Συγκειριμένα ιστορικά στοιχεῖα για την ιδρυση της "Ιμερας δέν ύπαρχουν. Κατά την παράδοση, φυγάδες από την Τραπεζούντα έκτισαν τούτη την κωμόπολη. Αύτη ή παράδοση ένισχύεται μέχρισμένα συγκειριμένα στοιχεῖα. Υπήρχαν στην "Ιμερα Χαλδογάννατοι, συγγενεῖς τῶν Χαλδογιαναίων τῆς Τραπεζούντος. Ωρισμένα θείσης τοπωνύμια, όπως "Τιμιόσταυρος" ή αλλακτικό, υπήρχαν καθ στην "Ιμερα ή στην Τραπεζούντα.

Πάντως, ή ίδρυση τῆς "Ιμερας ἔγινε διποσδήποτε μετά τὴν ἀλωση τῆς Τραπεζούντος, 1461." Ισως τόν Ι6ο αἰῶνα. Σύμφωνα μέ τὴν παράδοση, πού τὴν διηγοῦντο πολλοὶ γέροντες καὶ γερόντισσες, ὁ τόπος στὴν ἀρχῇ ἦταν δασώδης. "Οταν ἔφθασαν οἱ κατατρεγμένοι ἀπό τὴν μανία τοῦ κατα-

ιτητῆ φυγάδες ἀπό τὴν Τραπεζούντα σέ τοῦτο τὸν τόπο, ἔφαχναν δὲ οὐαὶ τὸν ἄλλον μέσα στὰ δάση. Καὶ ὅταν ἀνταμώθηκαν, ἀπεφάσισαν νά μείνουν γιά πάντα στὸν τόπο αὐτὸν, ὃπου ἡρέμησε καὶ ξεκουράστηκε ἡ φυχή τους. Καὶ ἦταν τόσο ποθητός, ἀγαπημένος, "Ιμερος", δὲ τόπος, πού καμιαί ἄλλη δινομασία δέν θά τοῦ ταῖριαζε. "Ετοι, ψυχαράσθηκε ἀπό, τοὺς φυγάδες" "Ιμερα". Καὶ ἀπό τότε, ἡ ποντιακή μοῦσα ὑμνεῖ τις διμορφιές ἐνδιά μελητοῦ παραδεῖσου πάνω στῇ γῇ.

0.-

μέρος Βαρύς ὁ χειμώνας στὴν "Ιμερα". Υφδμετρο I. 600 μέτρα. Τὸ χιόνι πάνω ἀπό ἓνα μέτρο. Παραμένει ἀλειωτὸ ἀπό τὸν Οιτώβριο μέχρι τὸν Απρίλιο. Τὴν ἀνοιξην καὶ τὸ καλοκαίρι τὸ ηλικαῖον πολύ γλυκό. "Οχι ἀνυπόδφορη δέστη.

"Η ιτηνοτροφία ἦταν ἡ κυρία ἀπασχόληση τῶν κατοίκων τῆς "Ιμερας. Παράλληλα κατεγγοντο καὶ μὲ τὸ ἐμπόριο. Υπῆρχε μεγάλη ἀγορά, ὃπου διάφορα ἐμπορικά καταστήματα, πού εἶχαν καὶ ξένους πελάτες. Καὶ . ὅχι μόνον ἀπό τις γειτονιές περιοχές, Κρώμη, Παρτίν, Λυκάστ', Θεφίλ', Χάναξα, Καρμούτ καὶ Λιαρία. Καὶ ἀπό πολύ μακριθνές περιοχές κατέφθαναν ἐδῶ ἀνθρώποι, γιατὶ νά προμηθευθοῦν ἀπό τὰ ἐμπορικά καταστήματα τῆς "Ιμερας στάρι καὶ ἄλλα δημητριακά. Η αλλιέργεια διωροκηπευτικῶν ἀποτελοῦσε σοβαρή ἀπασχόληση τῶν κατοίκων. "Οὖμας, ἡ κυριωτέρα πηγὴ πλούτου γιά τοὺς "Ιμεραίους ἦταν τὰ ἐμβάσματα τῶν ξενιτεμένων.

Ξενιτεύονταν πολλοί "Ιμεραῖοι, Ιδίωστή Ρωαία. Κάθε σπίτι εἶχε καὶ ἓνα ξενιτεμένο. Καὶ δέν βοηθοῦσαν οἱ ξενιτεμένοι μονάχα τις οἰκογένειές τους. Ενσχυαν σινονομικῶς τὸ ἐπτατάξιο Σχολεῖο τῆς φιλάδελφειας γενέτειρας. Ανάμεσα στοὺς ἀπειράριθμους εὔεργέτας, προβάλλει φωτεινή ἡ εύγενική μορφή τοῦ Γεωργίου Κοραβίδη.

"Ο ξάκουστος σέ ὅλο τὸν πόντο, "Ιμεραῖος λυράρης, ἀείμνηστος Σαββέλης - Σάββας Γιακουστίδης - ἔπαιξε καὶ τραγούδησε τοὺς καημούς τῆς ξενιτείας μέ πολύ πάθος. Η ποντιακή μοῦσα στῇ δικῇ του λύρα καὶ στῇ δικῇ του τραγούδι εὗρισκε τὴν πιθανότερη έκφρασή της. Τὴν ωραία παράδοση έκεινου στὸν τομέα τοῦ ποντιακοῦ τραγουδιοῦ, συνεχίζει

δ γιας του Γιάννης Γιακουστίδης.-

• ΛΥΡ - ΤΡΑΓ Τό δεκαπενταύγουστον του έτους, τοῦ Αγίου Ιωάννου Προδρόμου τῆς "Ιμερας" ἦταν ξακουστό σέ ὅλη τὴν περιοχή Τραπεζοῦντος καὶ Ἀργυρουπόλεως. Ἡ ἔθνική, κοινωνική καὶ φυλανθρωπική του δράση ἦταν μεγίστη. Μιατοντάδες "Ελληνικές χριστιανοί φυγδστρατοί, ἐδῶ εὗρισκαν καταφύγιο. Στούς ξενῶνες τῆς Μονῆς εὗρισκαν φιλοξενία οἱ ἐπισιέπται προσκηνυταί. Τὴν ἡμέρα τῆς ἁρπῆς, τοῦ Ιανουαρίου, σέ ὅλους τούς προσκηνυτάς προσεφέροντο ἐκ μέρους τῆς Μονῆς πλούσια φαγητά καὶ διάφορα ἄλλα ἀναμνηστικά δῶρα. Ἡ θαυματουργός κούνια τῆς Ιεραῆς Μονῆς ἐδικαίωνε τὰς ἐλπίδες τῶν μπιστῶν γυναικῶν, οἱ δποτε, μέ τὴν εὐλογία τοῦ Αθ-Γιάννη, ἐγίνοντο σύντομα πανευτυχεῖς μητέρες.

Στὴν κορυφὴ τοῦ Αθ-Γιάννη, ἔξω ἀπὸ τὸν περίβολο τοῦ μοναστηρίου, ἡ πηγή γάργαρου καὶ ἀφθονού νεροῦ - τοῦ Αεννῆ τὸ νερόν - ἐτρεχει δενάως καὶ ἐξυπηρετοῦσε ὅλες τὰς οἰκιακές καὶ ἀρδευτικές ἀνάγκες τῶν κατοίκων.

Στὸ νοσταλγικὸ ποίημα τοῦ Ιμεραίου Χαράλαμπου Γαλανοῦ περιγράφεται δὲ βαθὺς πόνος τῶν συμπατριωτῶν του για τὴν ἐρήμωση τοῦ μοναστηρίου. Ακοῦστε μερικούς στίχους. - λύρα σέ ύπνιρουση

"Ιμερα Μαῦρον 'Αεννῆ μαναστήρ', ἐφτωχιδίων μάνα
ὅλα σ' ἔγενταν κοιμητήρ', πουδέν 'ιερούς ει αμπάνα
Ποῦ εἶναι φυγδστρατοί π' ἔμεναν σά κελλία σ';
διδακές ὅλ' ἐπέθαναν μέ τὴν ἀρφωθυμία σ'.
Αε-Γιάννε μεγαδομάτος' ντ' δμοιαζ· τὴν Χαλαρδίαν
φύλαξον, μή τσουρψντοσ' ἀτο, θ' ἐρχουμες ἀλλοιμίαν

• Η φυχὴ τῶν Ιμεραίων θά φτερουγίζῃ πάντα φηλά στὸ μοναστήρι τοῦ Αθ-Γιάννη. Οἱ ἡγουμένισσες, Πασσεμνή, Παΐσια καὶ Συγκλητική, θά παραμείνουν στή μνήμη ὅλων εὐγενικές μορφές, πάνσειμες λέριες στὸ βαμδ τοῦ Θεοῦ, στὸ στίβο τῶν θεάρεστων ἀγώνων γιά τούς ἀνήμπορους καὶ πονεμένους ἀνθρώπους.

• ή λύρα σταματα"

Γραφικά ἦταν τὰ παρχάρια - τόποι ἐξοχικοί - τῆς "Ιμερας. Στά

τέλη 'Ιουνίου, τοῦ 'Αγίου Παύλου, ξεκινοῦσαν οἱ παρχαρομάνες γιὰ τὸ φηλά, "σὸν Ζούμοτρον σὸν παρχάρ". Παρέμεναν ἐκεῖ μέχρι τὸ Δεκαπενταύγουστο, γιὰ νὰ κατεβοῦν μετά στὰ χαμηλά παρχάρια "Λευκέν καὶ Σταύρωμαν". Στὶς 15 'Οκτωβρίου, τὸ δρυγότερον, ἔπειτε νὰ ξαναγυρίζουν στὴν "Ιμερα.

• Η παρχαρομάνα, γυναῖκα μὲ ἀνδρίτια δύναμη καὶ ἀξιωσύνη, γιανδταν, μέ τὸ δύσκολο ιτηνοτροφικὸ τῆς ἐπάγγελμα, πρόσωπο θρυλικό. Παρχαρομάνες, ὅπως ἡ Κοτανίνα, Κοφατέρα καὶ Λιφάφ', ἔμειναν ἀλησμόνητες. Εἶναι οἱ ἡρωῖδες, ποὺ βγῆκαν νικήτριες στὸν τραχύ ἀγῶνα μέ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως.

• • • • • ΛΥΡ - ΤΡΑΓ • • • • •

0.- • Ο ξερριζωμός - 16 'Ιανουαρίου 1924 - ἦρθε σάν φοβερή κατάρα. οἱ 'Ιμεραῖοι ἐγκαταλείπουν τὴν γενέτειρα γῆ. Βαρύς εἶναι ὁ πόνος. Η τελευταῖα ἡγουμένισσα στὸ μοναστήρι τοῦ 'Αν-Γιάννη Συγκλητική, μέ δάκρυα στὰ μάτια, παίρνει μαζὶ τῆς τίς λερές δεσποτικές εἰδονες, μαθθώντας ἂλλα λερά ἀντικείμενα τῆς Μονῆς, γιὰ νὰ τὰ φέρῃ στὴν 'Ελλάδα. Στὴν προσπάθειά της αὐτῆς, τὴν βοηθοῦν καὶ ἄλλες καλογριές τῆς Μονῆς. Η ἀείμνηστη ἡγουμένισσα Συγκλητική πρωτοστατεῖ στὴν ἀνακαίνιση τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς τῆς 'Αγίας Παρασκευῆς Ροδολίβους, στὴν περιοχή Παγγαίου. Στὴν 'Ιερά αὐτῆς Μονῆς εύρεσιοντας ὅλα τὰ μεταφερθέντα ἀπὸ τὴν "Ιμερα τοῦ Πόντου λερά ἀντικείμενα τῆς Μονῆς 'Αγίου 'Ιωάννου.

οἱ 'Ιμεραῖοι, ὅπως ὅλοι οἱ Πόντιοι, παραμένουν νοσταλγοὶ τῆς ἀλησμόνητης γενέτειρας.

• • • • • ΛΥΡ - ΤΡΑΓ • • • • •

0.- • Αιοῦστε τώρα δύο σκοπούς ἀπὸ τὴν ποντιακή λαϊκή πορότική παράδοση τῆς "Ιμερας. Δημιουργίας, ἀλλά καὶ ύπερρρόχος φορέας αὐτῆς τῆς παραδόσεως, δ ἀείμνηστος 'Ιμεραῖος λυράρης Σαββέλης. Θά μᾶς θυμίσῃ τίς μελωδίες δ γιός του.

• • • • • ΛΥΡ - ΤΡΑΓ • • • • •

0.- • Ο Σύλλογος "Φάρος Ποντίων" σᾶς παρουσίασε στὴ σημερινή του έκπομπή στοιχεῖα ιστορικά καὶ λαογραφικά, θρύλους καὶ παραδόσεις,

τραγούδια ή ας χορούς, της "Ιμερας. Βασισθήκαμε σέ πληροφορίες, που μάς
έδωσαν οι 'Ιμεραῖοι' Αγαθάγγελος Φωστηρόπουλος, Χαράλαμπος Γαλανδός,
'Ιωάννης Γιακουστίδης και Παναγιώτης 'Αμβροσιάδης, τούς δύο οὓς και
εύχαριστούμε.

Κοντά σας και πάλι την έρχομενη έβδομαδα την ίδια μέρα και
ώρα.

• • • • • σήμα μέ λύρα • • • • •
... σέ μακρόσυρτο ήχο, κουδούνια ηλπ. και διολούθως κανονικό σήμα ..

Μετεδόθη ή λαογραφική έκπομπή "Ποντιακοί Δυτίλαλοι" του Συλλό-
γου "Φάρος Ποντίων".¹² Κείμενο και έπιμέλεια Στάθη Εύσταθιάδη.-

• • • • • τό σήμα σβήνει • • • • •

Στήγαγγές των βαυνών και κάτιοι ρυθμίστε και "Ιανός. Λαϊκός θίμος
στής λαρναής του, τό μοντέρνο τοι ΑΒ-ΓΔΙΝΗ. Τραγούδης από την Καστοριά
προσφέρει την "Ιεραίαν δανάνη χρύσια τη μελέτη την ους Τρι-
φύλιδη πατρόλιθη, βουνό πεντήνας αγγελών την Ιεράτεα με τούς πρό-
λους σου. Έλαττα θρήνετε την άρπαξ-ου.

Χαρά θαοῦ ή ματαρόσανη φύσης με τό δρυμό την διάραντον λουκου-
διάνιαν εὸν Δυτίλαλο τῆς δεδοκτος λόρια τοῦ δαπανόντος λαριζέται,
τοῦ ή λόρα οσαμποτή

Συρκαρέματα Ιστορικά στοιχεῖα για την ιδρυσή της "Ιανός" δι-
θύρωσαν, που υγήν παρδοσιή, φεγγός τε ήπιος Ιανωτόδυνα διέταν τού-
τη την παλιότητη, εδώτε. Η παρδοσιη ἐνιωχήστως με διατυπώνα απρακούρεμά
στοίχεια, Ιανέδων σεήν "Ιανός Καλός/αιμάτου, συνήγενες την λαζαρούτι-
ναίου της Κρατερόμυντος" Μπρούζια έπιστης την πανεύπειράς της "Πύριδορος,"
κατ' ολατή, θετιστού και στήν "Ιάνος με στήν Τριπελόδυνα.

Πέντετελή θόρυβος της "Ιανός" έγινε διασδέποτε (σαν την άλιστη
της Κρατερόμυντος, ΙΑΓΙ). Ήσας την Ιδα αέλιν, ζόλιγνα με την παρδοσια,
κατ' την διαγεύμην τοπικούς γέροντες και γερόντισσες, ο τόπος στήν οποίη
ήταν οικείης. "Οταν έφεραν φέτη ματαρογύρινος άπο την μανίκι του ματα-